DIKUrevy 1990

Vi havde det hårdt

skrevet af Henrik Damborg

Status: Færdig (n minutter)

Roller:

1
erende
erende
erende
•

De fire gamle venner sidder i DIKU-kantinen og sludrer om "De Go'e Gamle Dage".

Lys: Lys på alle fire, næsten mørkt omkring dem.

A : Næh, Ha Ha - Det er virk'li noget isenkram, der VIL noget, den hér nye arbejdsstation.

B: Ja, der er altså ikke noget som en SPARC, vel Bertel?

C: Nej, det har du SANDELIG ret i, Ulrik.

D: HA! - Hvem sku' for ti år siden ha' troet, at vi en dag ville sidde (her) og køre på en SPARC-xxxxxxx [kodenummer] med (opremsning af vilde, men korrekte data).

A får et vemodigt udtryk i øjnene

A: Næh (SUK!) - Dengang var vi glade, hvis vi bare fik adgang til en god, gammel mikrodatamat.

B: En OTTE-bits-mikrodatamat!

D: Uden HARD-disc!

C: Eller RAM! (evt. "Ja, og uden RAM!")

De andre kigger let overrasket, A fortsætter efter grinepausen

A: Med et lille snasket tastatur, hvor halvdelen af tasterne manglede!

D : Når vi kørte på PDP 11/4I, havde vi ikke en gang et tastatur - Vi skrev programmerne på hulkort med en hullemaskine - Et ORDENTLIGT Monstrum - hvis den altså virkede; ellers måtte vi selv lave hullerne - med en stoppenål!

- **B**: Havde I hulkort??? Vores PDP-11'er havde kun en række kontakter, hvor vi vippede programmerne ind (viser med hænderne) sådan BIT for BIT! Det gik langsomt, men vi blev ret gode til maskinkode.
- C: Men ved I hva'? Vi var nu lykkelige dengang, selv om vi havde det hårdt.
- **A**: Ja, FORDI vi havde det hårdt! Som min gamle professor altid sagde: "Det er IKKE LAGER-STØRRELSEN, det kommer an på".

Pause for latter

D : Fuld-komment rig-tigt! Jeg var lykkelig dengang, og jeg havde INTET. Vi sad 128 mand i et lille snusket rum og deltes om en PDP-8 med 8 k-RAM!

B er forbavset

- **B** : SAD I NED?? Vi stod op i en LAANG kø ude i gangen, og så tastede vi en instruktion, hver gang vi passerede maskinen (pause) Så vi fik lært at lave fejlfrie programmer (med foragt i stemmen) Vi havde sandelig ikke brug for at bevise dem.
- C: Jamen, I havde da i det mindste en RIGTIG bygning I vores skurvogn var der så fugtigt, at vi fik stød på kabinettet men det tog vi os ikke af vi blev hærdede FORTRAN-programmører.
- A: (hånligt) Hmpff! Vi drømte om at skrive FORTRAN (-programmer), men det var et uopnåeligt mål (SUK!). Vi måtte skam pænt nøjes med at skrive en Relations-database i COBOL!
- **D** : (mere hånligt) COBOL Hah! Vi sad med vores PDP-8 og en sort/hvid-monitor og skrev et CAD/CAM-program i MASKINKODE!
- **B** : (overrasket) Sagde du en MONITOR?
- D: Ja, netop
- B : Hvor Var I Heldige! Vi havde kun et sort-hvidt TV, hvor billedrøret var gået (pause) så vi måtte sende uddata ud via højttaleren. (pause)
 Men vi blev ALTID færdige med rapportopgaverne til tiden, men så stod vi altså også op kl. 5 om morgenen og arbejdede 20 timer i døgnet.
- C: Som om det var noget særligt!! Jeg stod op kl. 3 om morgenen, så cyklede jeg fra Roskilde til DIKU, selv om det (altid) øsede ned. Hvis vi kom for sent, fik vi tærsk af instruktoren med en 8-tommers diskette (pause) hvis han var i godt humør, altså. Så vi havde respekt for vores instruktor. Nutildags bruger de jo halvdelen af tiden på at bage kage.

- A: LUKSUS!!! (PAUSE de andre kigger måbende) Jeg stod op kl. 12 om natten så GIK jeg fra Holbæk til DIKU hele året i korte bukser! selv om sneen lå meter-højt (pause for latter) men JEG klagede ALDRIG, selv om jeg arbejdede 24 timer i døgnet og kun fik mad hver anden dag. Hvis vi lavede syntaksfejl i COBOL-programmerne fik vi pisk af instruktoren med et printerkabel, men det tog vi ikke skade af! vi fik lært at programmere.
- D: Nå, og hva' så? Næh vi havde det hårdt! Da jeg lavede kerneopgave, stod jeg op om morgenen kl. 10 om aftenen (pause) en halv time FØR jeg gik i seng (pause). Så sad jeg og skrev hulkort 30 timer i døgnet, og når programmet var færdigt, bad vi operatøren køre det for os. Hvis han var i godt humør, kunne vi hente udskriften dagen efter. Selv back-up'en tog vi på hulkort der var skam ikke noget, der hed disketter dengang.

B og C måber

A : Men prøv at fortælle det til en Dat-nuller i dag, så tror han, du er fuld af løgn!

B,C,D: (konstaterene, i munden på hinanden) JA, RIGTIGT!

B : De unge mennesker aner sgu ikke, hvor godt de har det!

Pause, C begynder at mumle, lyset dæmpes

C : Ja, jeg blev sendt ud at tjene da jeg var fjorten - for 5 kr om måneden
- jeg sov ude i stalden sammen med dyrene - osv.

Bifald?